

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 41T/43/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114010463
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Vorobel
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8114010463.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Vorobela a prísediacich Heleny Schnirerovej a Lýdie Csikiovej, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 4. septembra 2019 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

X/ K. K., R.. XX.X.XXXX C. N.V., T. D. H. Č.. XXXX/X, D. - N. D., D. X., N. D. N. R. J. XX/E, D.,

X/ C. W., R.. XX.X.XXXX C. J., T. D. Z. XXX/XX, J.

s a u z n á v a j ú v i n n ý m i

zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože:

dňa 13.1.2012 v N. R. B.. D. Č.. XX, v priestoroch D. A. N., po predošlej spoločnej dohode s obv. K. K. nadobudol V.. C. W. členstvo v D. A. N., X. XX XXX XXX a právo užívania trojizbovému družstevnému bytu D. A. N. Č.. XX na 4. poschodí blok XXXX C. N. na B.. S. Č.. X z doterajšieho člena družstva H. J., potom ako za poškodenú bol uhradený dlh na poplatkoch spojených s užívaním bytu a poplatkoch z omeškania celkom vo výške 3 284,44 Eur voči D. A. I. N. X. XX XXX XXX a pod príslubom toho, že pre menovanú zabezpečia iný jednoizbový družstevný byt v N., ktorý si bude môcť v budúcnosti odkúpiť od D. A. N. X. XX XXX XXX za rovnakých podmienok ako keby odkupovala byt č. XX R. S. Č.. X C. N. a doplatia jej rozdiel trhovej ceny predmetného trojizbového bytu a sľúbeného jednoizbového bytu po odrátaní dlhu, ktorý už zaplatili D. A. N. X. XX XXX XXX, čo nespravili, byt C. W. previedol na tretiu osobu a následne získali sumu 43 000,- Eur, ktorú od nadobúdateľky členských práv v D. A. N., X. XX XXX XXX N.. K. K. prevzal K. K., jednoizbový byt H. J. do 29.2.2012, kedy ju z bytu na ul. S.V. vystaňovali, do jej dispozície za už uvedených podmienok nezabezpečili, čím H. J.E., R.. X.X.XXXX, T. D. N. spôsobili škodu vo výške 39 715,56 Eur,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli niekoho do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku značnú škodu.

Z a t o i m s ú d u k l a d á :

1/ Obž. K. K.

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, v spojení s § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona, pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, oproti žiadnym priťažujúcim okolnostiam podľa § 37 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon uloženého trestu podmienienečne odkladá a zároveň nariaďuje nad obžalovaným probačný dohľad.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. e) Trestného zákona obžalovaný je povinný osobne sa ospravedlniť poškodenej H. J., R.. X.X.XXXX C. P. Z., T. D. N..

2/ Obž. C. W.

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, v spojení s § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona, pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, oproti žiadnym priťažujúcim okolnostiam podľa § 37 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon uloženého trestu podmienienečne odkladá a zároveň nariaďuje nad obžalovaným probačný dohľad.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. e) Trestného zákona obžalovaný je povinný osobne sa ospravedlniť poškodenej H. J., R.. X.X.XXXX C. P. Z., T. D. N..

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obaja obžalovaní povinní spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej H. J., R.. X.X.XXXX C. P. Z., T. D. N. škodu vo výške 39 715,39 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 16.4.2014 podal prokurátor Okresnej prokuratúry v Prešove obžalobu sp. zn. 1 Pv 426/12 na obžalovaných K. K. O. C. W.. Obžaloba OP kládla obžalovaným za vinu, že sa svojim konaním dopustil zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1,3 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 13.1.2012 v N. na B.. D. Č.. XX D. A. N., po predošlej spoločnej dohode s V.. K. K. nechal obv. C. W. na svoje meno previesť členské práva k nehnuteľnosti, a to k trojizbovému družstevnému bytu D. A. N. Č.. XX na 4. poschodí blok XXXX v N. R. B.. S. Č.. X z doterajšieho vlastníka členských práv H. J., pod príslubom tejto, že za menovanú uhradia dlh na poplatkoch spojených s užívaním bytu a poplatkoch z omeškania celkom vo výške 3 284,61 Eur voči D. A. N. a zabezpečia do jej vlastníctva iný jednoizbový byt v Prešove, prípadne iný jednoizbový družstevný byt, ktorý si bude môcť v budúcnosti odkúpiť od D. A. N. za rovnakých podmienok ako byt č. XX R. S. Č.. X C. N. a doplatia jej rozdiel trhovej ceny predmetného trojizbového bytu a sľúbeného jednoizbového bytu (po odrátaní dlhu na D. A. N.), čo nespravili, byt na B.. S. po úhrade dlhu na nájomnom a prevode členských práv na C. W. previedli na tretiu osobu a následne odpredali za sumu 43 000,- Eur, ktorú od kupujúcej prevzal K. K., jednoizbový byt H. J. do 29.2.2012, kedy ju z bytu na B.. S. vysťahovali, do jej dispozície za už uvedených podmienok nezabezpečili, ani jej neuhradili predajnú cenu trojizbového bytu na ul. S. Č.. X C. N., ktorú utŕžili za jeho predaj po odrátaní dlžného nájomného na D. A. N., čím H. J., R.. X.X.XXXX, T. D. N. spôsobili škodu vo výške trhovej hodnoty predmetného bytu po odrátaní uhradeného dlhu na D. A. N. vo výške najmenej 43 715,56 Eur.

Dňa 19. 10.2015, súd vo veci vyniesol rozsudok, ktorým uznal obžalovaných vinnými v zmysle obžaloby.

Dňa 16.11.2017, Krajský súd v Prešove, na základe podaného odvolania, uznesením sp. zn. 3To/4/2016 zrušil vyššie uvedený rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovne prejednanie a rozhodnutie. Spis bol prvostupňovému súdu predložený dňa 21.3.2018.

Obidvaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní využili svoje právo a odmietli vypovedať.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním zápisníc z výsluchov obžalovaných z prípravného konania, výsluchom poškodenej Heleny Korčekovej st., svedkov H. J.E. K., K. A., S.. S. J., prečítaním zápisníc z výsluchov svedkov I. L., K. K., K. W., S. K., Z. H., S. K. ako aj prečítaním pripojených listinných dôkazov.

Obžalovaný C. W. v prípravnom konaní uviedol že táto vec sa začala tým že jemu ako majiteľovi realitnej kancelárie I. W. I..W.V.. I. I. C. J. zavolať pán K., ktorého spoznal z predchádzajúcich činností. Pán K. mu uviedol, že ho oslovila nejaká pani v N., s tým že má problém s byvaním a že či by v tejto veci nevedel nejakú pomôcť. Následne odišiel do N. kde sa stretol s pani J. spolu s jej dcérou. On sa s nimi stretol na D. A. C. N.. Tam zistil že pani J. má nejaké dlhy a zároveň je vo výpovedi z bytu. Ponúkol jej, že zaplatí všetky jej dlžoby na bytovom družstve a zabezpečí jej nájomný vzťah k nejakému menšiemu bytu na dobu určitú a nejaké finančné prostriedky vo výške 10 000 Eur. O všetkom bola spísaná zmluva. Pani J. staršia s touto dohodou súhlasila a on následne zaplatili dlžoby. Následne jej zabezpečil nájom jednoizbového bytu na dobu určitú s možnosťou predĺženia. Onedlho začala pani J. vymýšľať, že chce viac peňazí a, že sa nechce vysťahovať z bytu. Dohoda bola taká, že dá peniaze až po vysťahovaní a prevzatí bytu. Potom sa ozval pani J. nech mu pošle číslo účtu kam zašle peniaze. Pani J. odmietla komunikovať a na výzvu nereagovala a odmietla od bytu prevziať kľúče.

Obžalovaný K. K. uviedol že koncom roku 2011 resp. začiatkom roku 2012 sa skontaktoval s pani J.. Oslovila ho s tým že hľadá nejaký podnájom, nakoľko ju majú vyhodiť z bytu, lebo mala výpoveď z nájmu z tohto bytu. On už nevie či sa rozprávali po telefóne alebo osobne. Dohodol sa s ňou že sa stretnú na D. A. C. N. dňa 13. 1. 2012, čomu aj došlo. Vtedy sa tam stretol s pani J. s jej dcérou a s pánom W.. On chodil po bytovom družstve s dcérou pani J. a zisťoval aká je výška dlhu na nájomnom. On zistil, že pani J. má nejaký dlh avšak už si nespomína v akej výške. Potom pán W. uzatvoril s pani J. dohodu, ktorej predmetom bolo to že vyplatí jej dlhy na nájomnom, zabezpečí jeden nájomný byt a vyplatí ešte nejakú finančnú kompenzáciu avšak už si nespomína v akej výške. Potom pani J. R. W. prevedie svoj družstevný byt. Následne niekedy vo februári navštívil pani J. s tým, že jej povedal, že si môže vybrať z dvoch bytov, jeden na ul. K. a druhý na ulici N.. Pani J. si vybrala byt na B.. N.. Potom s ňou podpísal nájomnú zmluvu k predmetnému bytu a dohodol sa s ňou aj na termíne vysťahovania. Dohodli sa, že vysťahuje sa niekedy koncom februára 2012. Dňa 27. 2. 2012 prišiel spolu s pánom A. do bytu pani J. s tým, že v ten deň sa mala vysťahovať, avšak ona to odmietla. Dňa 29.9. 2012 opätovne prišli obidvaja načo prišla polícia. Neskôr sa pani J. vysťahovala sama.

Vo svojej svedeckej výpovedi poškodená svedkyňa E. J. staršia uviedla že niekedy okolo Vianoc 2011 oslovila realitnú kanceláriu SUN reality a to konkrétne pána A. s tým, že má určitý dlh na byte a či by sa nedala zariadiť výmena jej trojizbového bytu za menší. Potom sa stretli na bytovom družstve v N.V. I. N. W., K. a A. kde sa dohodli že trojizbový byt prepíšu na Bytovom družstve na pána W. a do konca januára jej zoženú jednoizbový družstevný byt. Zároveň bolo dohodnuté že sa priamo vyplatí dlh na Bytovom družstve čo sa aj stalo. Potom išli na mestský úrad v N. kde niečo podpísala ona však nevie čo to bolo, pretože im proste dôverovala. Taktiež bola dohoda že jej vyplatia sumu okolo 10 000 euro ako rozdiel v trhovej cene medzi trojizbovým bytom a jednoizbovým bytom . Čo sa týka náhradného bytu pán K. im dal písomnú zmluvu na nájom bytu na ulici N. B.. Ona však zistila, že takýto byt neexistuje. Pán K. ich potom niekoľkokrát vyzýval, aby sa vysťahovali zo trojizbového bytu. Následne sa spolu s dcérou z tohto bytu vysťahovali do kočíkárne vo vchode paneláku a neskôr do ubytovne charity O. C. N..

Pán W. jej hovoril že jej zabezpečí tak jedno izbový byt ktorý si môže odkúpiť za takých istých podmienok ako keby odkupovala svoj trojizbový byt. Ona vždy bola v tom, že ten jedno izbový byt bude taký družstevný byt v správe bytového družstva ako bol jej trojizbový byt.

Ďalej táto svedkyňa uviedla, že ona sa nedohodla so žiadnou osobou, že za sprostredkovanie odpredaja trojizbového bytu, bude musieť uhradiť nejaký poplatok.

Svedkyňa H. J. mladšia vo svojej svedeckej výpovedi potvrdila tie skutočnosti, ktoré uviedla vo svojej svedeckej výpovedi svedkyňa H. J. staršia.

K svedeckým výpovediam H. J. st. a ml. súd uvádza, že si je vedomý určitých rozporov v ich jednotlivých výpovediach, ktoré urobili v prípravnom konaní resp. v konaní pred súdom. Podľa názoru súdu však nejde o závažné rozpory, resp. neodchyľujú sa v podstatných bodoch, pretože v hlavnej dejovej línii sú

totožné. Túto líniu súd vidí v ich tvrdení, že poškodená H. J. st. vždy uvádzala, že od obžalovaných požadovala zabezpečenie takého istého bývania, aké mala doposiaľ s rozdielom, že malo ísť o jednoizbový byt.

Svedok K. A. vo svojej výpovedi uviedol, že niekedy koncom roku 2011 mu zavolała pani J. do realitnej spoločnosti I. W. kde pracoval. Uviedla mu že má určitý problém z bytom, kde ma nedoplatky a že jej hrozí vystaňovanie. Potom s ňou stretol v jej byte kde zistil, že sa jedná o družstevný byt. Následne sa o tomto rozprával s pánom K.. Potom sa spolu s pánom K. vybrali do bytu pani J. pričom on sa však nezúčastnil dialógu medzi pánom K. a pani J. pretože si robil poznámky v akom stave je ten byt. Pri tom začul, že asi pani Korčeková hovorila že tento byt je veľký a že chce nejaký menší a nejaké peniaze na vyplatenie dlhu. Tiež začul, že nikto z nich dvoch uvádzal niečo o sume 10 000,-euro ale on už nevie či to požadovala pani J. alebo či to ponúkal K.. Potom sa všetci stretli na bytovom družstve N. kde bol prítomný aj pán W., on však na bytovom družstve toto túto vec neriešil, pretože si vybavoval svoje vlastné veci. Následne však všetci išli do reštaurácie na kávu sa ešte porozprávať on však sedel pri inom stole ako pán K. a pán W. s pani J.. Tam tiež počul slova o nejakých 10 000,-Eurk ale na podrobnosti si nespomína. Pán K. zabezpečil pre pani J. 2 byty, pričom pani J. si vybrala byt na N. B.. Následne malo dôjsť k sťahovaniu pričom termín sťahovania určil pán K.. On išiel s ďalšími ľuďmi vystaňovať pani J. do toho jedno izbového bytu, avšak pani J. to odmietla.

Podľa § 221 ods.1,3 písm. b/ Tr. zákona, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu, alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku značnú škodu, spácha zločin podvodu.

Obrana obžalovaných spočívala v tvrdení že neexistovala žiadna dohoda medzi nimi a páni J., že ju majú zabezpečiť byt, ktorý by mala mať v nájme na dobu neurčitú. Toto svoje tvrdenie preukazovali písomnou dohodou o prevode členských práv a povinností k družstevnému bytu, ktorá mala byť vyhotovená dňa 13.12.2012. Podľa tejto zmluvy sa nadobúdateľ C. W. zaviazal popri inom aj zabezpečiť uzatvorenie nájomného vzťahu k jednoizbovému bytu, pričom výška budúceho nájmu nemala presahovať sumu 170,-Eur a to najmenej na dobu 6 mesiacov.

Obžalovaný C. W. túto zmluvu predložil v kópii. Súd v tomto smere poukazuje na výpoveď svedka N. J., ktorý počas svojho výsluchu potvrdil, že úradný záznam zo dňa 2. 8. 2013 na ktorom je uvedené, že vo veci predloženia originálu komunikoval s C. W., pričom on uviedol, že on má originál zmluvy u právničky a nechce ju vydať nakoľko sa obáva, že originál zmluvy by sa mohol na polícií stratíť, vyhotovil a podpísal on.

Z výpovede svedka Z. H. vyplýva že tento sa priznáva že dňa 1. 6. 2013 vykonal krádež v prevádzke spoločnosti I. W. I. I.W.V.. C. J., pričom však uviedol, že z prevádzky odcudzil stolový počítač a fotoaparát, ale že žiadne listiny ani dokumenty z tejto prevádzky neodcudzil.

Z výpovede svedkyne K.. S. K. pracovníčky mestského úradu N. vyplýva že dňa 13. 1. 2012 bola na mestskom úrade overiť svoj podpis pani J. H. na listine pod názvom Dohoda o prevode bytu. Uvedené bolo zaznamenané v Osvedčovacej knihe. Listina musela byť zviazaná trikolórou, čo vyplýva z tej skutočnosti že za overenie jedného podpisu na jednej listine sa platilo 50 centov, ale keďže bol overovaný iba jeden podpis a menová zaplatila 1,-Euro, tak táto listina sa musela skladať z viacerých listov a preto musela byť zviazaná trikolórou.

Súd konštatuje že na kópií dohody, ktorú predložil do vyšetrovacieho spisu obžalovaných W. (čl. 233 až 234) sa nenachádza ani kópia pečiatky o overení podpisu H. J. a ani známka toho, že uvedená kópia bola urobená z originálu ktorý bol zviazaný so šnúrkou s trikolórou.

Z takto uvedených dôvodov preto súd uzatvára že predložená zmluva - dohoda o prevode členských práv, ktorú predložil obžalovaný výkon je nedôveryhodná a preto súd má odôvodnené pochybnosti o jej pravosti. Nebolo teda preukázané, či skutočne poškodená H. J. takúto zmluvu v uvedenom znení vlastnoručne podpísala.

Z výpovedí svedkyne poškodenej E. J. a jej dcéry svedkyne H. J. mladšej mal súd za preukázané že poškodená mala v úmysle nadobudnúť jednoizbový družstevný byt do trvalého užívania. Toto vyplýva aj z výpovede svedka K. A..

Ďalej z týchto výpovedí vyplýva, že nájomnú zmluvu na byt na ulici N. poškodená najsamprv nechcela podpísať, pretože mala výhrady voči niekoľkým bodom. Pán K. jej však hovoril, že zmluva sa ma popísať tak ako je, a že nič sa na nej nebude meniť. Poškodená mala námietky aj voči tomu, že je tam nie je nič ohľadom spomenutého doplatku. Nájomnú zmluvu nakoniec poškodená podpísala zo strachu, že jej bolo povedané K., že keď nepodpíše túto zmluvu, tak nebude mať na nič nárok.

Z výpovede svedkyne poškodenej H. J. svedkyne E. J. a svedka K. A. mal súd za preukázané že obidvaja obžalovaní aktívne pôsobili na poškodenú a utvrzovali ju v tom že obchod prebehne podľa jej predstáv.

Vykonaným dokazovaním mal teda súd za preukázané, že za poškodenú došlo k úhrade jej dlhu na D. A. N. vo výške vo výške 3.284,44,-Eur, avšak poškodenej nebola vyplatená suma 10.000,-Eur a ani nedošlo k zabezpečeniu jej bytových potrieb, tak ako si to ona predstavovala.

Podľa § 15 písm. b/ Trestného zákona, trestný čin je spáchaný úmyselne ak páchatel vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad že ho spôsobí bol s tým uzrozmeneý.

Podľa názoru súdu uzrozmeneie obžalovaných, že páchajú trestný čin podvodu vyplýva z toho že aj napriek námietkam poškodenej k predloženej nájomnej zmluve o nájme jednoizbového bytu, v ktorej bolo uvedené že tento nájom sa uzatvára na dobu šiestich mesiacov, pokračovali v svojom konaní a menovite obžalovaný W. za asistencie K., previedol uvedený trojizbový byt na ďalšiu osobu - S. K. / k tomu súd uvádza, že na to nebol žiadny racionálny dôvod, tak ako je to uvedené nižšie / a táto osoba ho previedla na N.. K. K., ktorá za nadobudnutie tohto bytu zaplatila sumu 43.000,- Eur ako odstupné pri Dohode o prevode členských práv z S. K.W. na ňu.

Z výpovede svedka K. K. vyplýva, že u osoby S. K. išlo o starého zanedbaného pána. Počas toho keď boli spolu na bytovom družstve všetko za neho vybavoval pán K.. Pán K. pôsobil dosť zanedbanie a smrdel.

Táto jej výpoveď korešponduje so svedeckou výpoveďou K. W. ktorý uviedol že pozná pána K. a že niekedy v roku 2012 začiatkom roku ho pán K. oslovil či by nešiel s ním do N.Š., pretože tá má nejaký biznis. V N. bol 2 krát pričom do N. išli na aute, ktorý šoféroval nejaký K.. Neskôr tento svedok poznal v osobe K. obžalovaného K. K..

S. K. dňa 10. 7. 2000 využil svoje právo a odmietol vypovedať ako svedok, z dôvodu že by si svojou výpoveďou mohol spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania.

Na základe uvedených skutočností preto súd uzatvára že S. K. bol nastrčenou osobou ktorú nastrčil obžalovaný K. v snahe zakryť svoju účasť na predmetnom trestnom čine. Z tohto dôvodu má preto súd za to, že dňa 23. 3. 2012 v skutočnosti svedkyňa K. K. vyplatila sumu 43.000 euro nie S. K. ale K. K.. O tom svedčí aj výpoveď svedkyne I. L., konateľky realitnej spoločnosti E. I..W..V.. ktorá sprostredkovala predaj tohto bytu pre pani K.. I. L. uviedla že priamo videla že peniaze boli vyplatené K. a že K. podpísal ich prevzatie za pána K. na príjmom pokladničnom doklade.

Uzrozmeneie oboch obžalovaných vyplýva aj zo skutočností že sumu 10.000,-euro, ktorú mala dostať H. J., k jej rukami neuhradili. Pokiaľ tvrdia, že poškodená nebola v tomto smere súčinná mali túto sumu zložiť do súdnej úschovy. V takomto prípade by došlo k zániku záväzku obžalovaného W. na úhradu 10 000,- Eur.

Súd nesúhlasí s tvrdením obžalovaných, že poškodená začala zrazu špekulovať, a že chcela dosiahnuť viacej, ako bolo dohodnuté. Pokiaľ by bolo skutočne tomu tak, tak poškodená by spolu so svojou dcérou neskončila na „ulici“ resp. v ubytovni charity.

Na základe uvedeného preto súd uznal obžalovaných K. K. O. C. W. vinnými zo zločinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods.3 Trestného zákona, pretože vyššie uvedeným konaním spoločne uviedli poškodenú Helenu Korčekovú st. do omylu tým, že hoci vedeli, že poškodená chce previesť svoj členstvo v D. A. N., X. XX XXX XXX a právo užívania trojizbovému družstevnému bytu D. A. N. Č.. XX na 4. poschodí blok XXXX C. N. R. B.. S. Č.. X na V.. C. W., iba za podmienky nadobudnutia trvalého práva užívania

iného jednoizbového družstevného bytu, využili jej dôveru a neznalosť práva na jej zmanipulovanie, následkom čoho poškodená previedla svoje členstvo na V. C. W., bez reálneho splnenia tejto uvedenej podmienky. Poškodená tak konala v omyle na základe konania oboch obžalovaných.

Obžalovaní tak konali v nepriamom úmysle, pričom získali značný prospech vo výške 39 715,56 Eur, čo je rozdiel medzi sumou, ktorú získali od svedkyne K. K. vo výške 43.000,-Eur a sumou, ktorú vynaložili na úhradu dlhu na tomto byte za poškodenú H. J. vo výške 3 284,61 Eur. V tejto súvislosti súd podotýka, že v zmysle § 124 ods.1, veta druhá Trestného zákona, škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej v súvislosti s trestným činom.

Podľa dlhoročnej ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ale aj iných súdov, pri určení hodnoty členského podielu v bytovom družstve je treba vychádzať zo všeobecnej trhovej hodnoty členského podielu, nie zo zostatkovej hodnoty členského podielu. Ide o hodnotu, ktorá sa určuje obvyklou cenou, t.j. cenou ktorú by bolo možné dosiahnuť za prevod členského podielu v rozhodujúcom čase a mieste. Pri oceňovaní tohto podielu je treba vychádzať v danom prípade z obvyklej ceny ku dňu jeho prevodu. Všeobecnou cenou členského podielu v bytovom družstve je cena, za ktorú v danom mieste a čase možno nadobudnúť alebo predať členské práva a povinnosti k bytu porovnateľnej polohy, vybavenia, veku. Obvykle sa táto cena zisťuje porovnaním s už zrealizovanými predajmi a kúpami podobných bytov v danom mieste a čase.

Z listinných dôkazov - písomných správ realitných kancelárií pôsobiacich v N., mal sú za preukázané, že v danom období sa obvyklá cena za daný byt, pohybovala v rozmedzí od 45.000,-Eur do 50.000,-Eur. Z tohto dôvodu má súd preto zato, že sumu 43.000,-Eur, za ktorú získala predmetný byt svedkyňa K. K. do vlastníctva, prostredníctvom realitnej spoločnosti E. I..W..V., možno v súlade so zásadou in dubio pro reo, považovať za obvyklú cenu.

Súd u oboch obžalovaných zistil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zákona, t.j. že pred spáchaním trestného činu viedli riadny život.. Obžalovaný podľa § 37 zákona nič priťažovalo. Pomer poľahčujúcich okolností k priťažujúcim okolnostiam je teda 1:0.

K osobe obžalovaného K. K. súd zistil, že tomuto v mieste trvalého bydliska nie je nič negatívne vyčítané. Doposiaľ nebol súdne trestaný. Obžalovanému C. W. sa takisto z miesta trvalého bydliska nič nevytýka. Hľadá sa na neho a ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 221 ods.3 Tr. zákona sa páchatel' tohto prečinu potrestá odňatím slobody na 3 až 10 rokov.

Podľa § 49 ods.1, písm. a/ Tr. zákona, súd môže podmienčne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho 2 roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 51 ods.1, Tr. zákona, súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 podmienčne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchatel'ovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Ustanovenie § 49 ods.2 platí rovnako.

Podľa § 51 ods.2, Tr. zákona pri určení probačného dohľadu ustanoví súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd uloží obmedzenia alebo povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu.

Podľa § 51 ods.4 písm. e/ Tr. zákona povinnosti spočívajú najmä v príkaze osobne alebo verejne sa ospravedlniť poškodenému.

Súd po vyhodnotení hore uvedených skutočností došiel k záveru, že obom obžalovaným zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienku na ich prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby.

Zároveň má súd za to, že sú splnené podmienky v zmysle § 51 ods.1 Tr. zákona t.j., že vzhľadom na osoby obžalovaných a na okolnosti prípadu, výkon tohto trestu nie je nevyhnutný a preto im výkon tohto

trestu podmienenčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov s nariadeným probačným dohľadom. Obžalovaným zároveň uložil hore uvedenú povinnosť z dôvodu morálnej satisfakcie pre poškodenú.

Zároveň súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal oboch obžalovaných spoločne a nerozdielne, nahradiť poškodenej H. J., R.. X.X.XXXX C. P. Z., T. D. N. škodu vo výške 39 715,39 Eur.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Prešove.